

In memoriam

Prof. dr. sc. Emil Bobinac

(1930. – 2012.)

Prof. dr. sc. Emil Bobinac napustio nas je 9. svibnja 2012. godine, nakon duge i teške bolesti.

Rođen je u Slavonskom Brodu dne 9. srpnja 1930. godine. U ranom djetinjstvu obitelj se seli u Zagreb gdje Emil završava osnovnu i srednju školu, a zatim i Medicinski fakultet, na kojem je diplomirao u ožujku 1956. god. Pripravnički staž obavio je u Slavonskom Brodu, a u rujnu 1958. god započeo je specijalizaciju iz infektologije za Opću bolnicu u Tuzli. Specijalistički ispit iz infektologije položio je u Klinici za infektivne bolesti u Zagrebu 1962. god., nakon čega kroz dvije godine radi na Odjelu za zarazne bolesti u Tuzli, a od 1964. do 1970. god. radi na mjestu šefa Službe za zarazne bolesti Medicinskog centra u Doboju.

Godine 1970. vraća se u Zagreb i radi najprije na Odjelu za epidemiologiju Zavoda za zaštitu zdravlja grada Zagreba, a od 1973. god. dolazi u Kliniku za infektivne bolesti u Zagrebu na mjesto šefa Polikliničke službe, gdje ostaje do svog umirovljenja 1994. god. Za vrijeme svog mandata stručno i organizacijski je unaprijedio rad na tom Odjelu. Od 1982. god. vodio je Znanstvenu jedinicu u Klinici i uređivao mjesečni Bilten Klinike u kojem je iznosio osnovne epidemiološke podatke o primljenim bolesnicima, kretanju infektivnih bolesti, te o organizacijskim i stručnim problemima u Klinici. Kada se osnovao Infektološki glasnik, stručno glasilo za infektologiju, danas međunarodno priznat časopis, postao je član užeg Uredničkog odbora i ostao sve do kraja života.

Godine 1971. završio je poslijediplomski studij iz javnog zdravstva u Školi Andrija Štampar u Zagrebu. Naziv primarijus stekao je 1972. god., a 1975. je izabran za profesora Više škole za medicinske sestre i tehničare u Zagrebu. God. 1981. obranio je doktorsku disertaciju na Medicinskom fakultetu u Tuzli.

Godine 1982. izabran je u zvanje znanstvenog suradnika, a 1986. u zvanje višeg znanstvenog suradnika Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Godine 1988. izabran je za izvanrednog profesora na Medicinskom fakultetu u Tuzli.

Tijekom svog radnog vijeka bio je aktivan na stručnom polju, najprije na proučavanju endemske nefropatije u okolici Slavanskog Broda, a kasnije na polju proučavanja infektivnih bolesti, posebno bolesti uzrokovanih beta hemolitičkim streptokokom koji ne pripada grupi A.

Kada se 1972. pojavila epidemija varirole na Kosovu, otišao je u Đakovicu i aktivno radio na suzbijanju epidemije. Za taj svoj rad odlikovan je "Ordenom rada sa srebrnim vencem" i "Ordenom rada sa srebrnom zvezdom".

Prof. Bobinac je dao značajan doprinos edukaciji medicinskih sestara i tehničara, puno je puta bio mentor studentima medicine za izradu diplomskih radnji, nekoliko puta za izradu

magisterija i dva puta doktorata znanosti, a također je svesrdno poticao mlade infektologe na znanstveni rad.

Bio je također aktivan u stručno publicističkom radu, objavio je preko 120 stručnih i znanstvenih radova, sudjelovao na brojnim stručnim i znanstvenim sastancima infektologa u Hrvatskoj i susjednim zemljama.

U svom svakodnevnom medicinskom radu bio je vrlo susretljiv, pun razumijevanja za bolesnike, a u odnosu s kolegama korektan, samozatajn i uvijek spreman pomoći.

Malo je poznato da se uz svoj profesionalni stručno medicinski rad bavio i pisanjem poezije i to često na kajkavskom dijalektu, a motivi njegovih pjesama nerijetko su bili inspirirani upravo zbivanjima iz svakodnevne liječničke prakse.

Prof. Emila Bobinca zadržat ćemo u trajnoj uspomeni kao dobrog liječnika, humanistu, kolegu i prijatelja spremna na šalu, ali i pomoć kada je to bilo potrebno.

Prof. dr. sc. Ivan Beus